

'Toen was geluk heel gewoon'

Dat is het thema dat Roos aan deze middag heeft gegeven en het zal duidelijk worden waarom.

Maar eerst gaan we bewegen om de spieren los te maken en inzingen om de stembanden op te warmen.

Dan verwelkomen we elkaar door onze namen te zingen.

Na dit voorbereidende werk zingen we een paar hartverwarmende liedjes op deze koude wintermiddag:

Breng eens een zonnetje; Het zijn de kleine dingen en Always look on the bright side of life. Dat laatste doen we van drie kanten, dus 3-stemmig en dat klinkt prachtig.

Annemarie leest het gedicht voor dat ze deze middag van Sinterklaas heeft gekregen. Ze wordt daarin geprezen om haar rol als maatje van Annie.

Dan danst Roos met een roos in haar hand de kring rond en zingen we: Ik geef je een roosje. Daarna volgt het Westfries volkslied. Een spontaan gevormd koortje zingt de 2e stem en die is niet zo eenvoudig. Maar Gertje loodst het koortje er vakkundig doorheen.

We eindigen voor de pauze met Hoog laait het vuur en met onze armen in de lucht laten we het vuur inderdaad heel hoog laaien.

Dan is het pauze en wacht ons een verrassing.

Joop pakt zijn accordeon en speelt met verve een paar bekende sinterklaasliedjes. Iedereen zingt uit volle borst mee. Er gaat een schaal met kruidnootjes rond, die door een roetveegpiet is neergezet. We zijn even helemaal in een ouderwets gezellige sinterklaasfeer.

Dan volgt nog een verrassing. Onder begeleiding van Harry op de piano zingt Roos het mooie lied van van Kooten en de Bie uit de tijd van het Simplistisch Verbond: Toen was geluk heel gewoon.

in het laatste kwartier zingen we in canon Noyanna en uit Ja zuster, nee zuster: In een rijtuigje. Ten slotte nog Komt vrienden in de ronde en Kom van dat dak af. Peter Koelewijn maakte daar een heleboel lawaai bij, maar wij kunnen er ook wat van. Wat 'n plezier op de vloer!!

In deze vrolijke stemming nemen we afscheid van elkaar: Nu vaarwel, leef vrij en blij, ik denk aan jou, doe dat dan ook aan mij.